

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

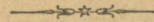
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

- Ἐν Τραπεζοῦντι μετζ. 3.
- Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. " 4.
- Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ " 5.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Δ. ΕΙΦΙΔΙΝΟΣ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου
1881.

Ἡ Συνδρομὴ
προπληρωτέα.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
παράδ. 60.

ΑΝΤΑΓΓΑΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ,

Δόγος Μασσιλώνος κατά μετάφρασιν

ΤΡ. Ι. ΣΙΝΑΡΟΠΟΥΛΟΥ.

« Ἰδοῦ, οὗτος κείται εἰς πτώ-
και ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
Ἰσραήλ. » (Λουκᾶ β'. 34).

Μεγαλειότατε, τοιαύτη εἶναι ἡ τύ-
χη τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχόντων
τῆς γῆς, νὰ ὑπάρξωσι πρὸς ἀπό-
λειάν τε καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν λοι-
πῶν ἀνθρώπων ὥστε ἅμα τὸ εἶναι λά-
θωσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, νὰ δύναται τις
νὰ εἶπη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἀγαθὰ κοινὰ

ἢ κακὰ εἰσιν, ἅπερ ἡ εὐσπλαγχνία Αὐ-
τοῦ ἢ ἡ δικαιοσύνη παρασκευάζει τοῖς
λαοῖς.

Ναί, Μεγαλειότατε, κατὰ τὴν εὐτυ-
χῇ ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ἐτέχθητε
τῇ Γαλλίᾳ, καὶ καθ' ἣν εἰς τὸν ἱερὸν
ναὸν προσαχθέντας, ὁ ἱεράρχης ἀνέδει-
ξεν Ἰμᾶς ἐκ τῆς πνευματικῆς κολυμ-
βήθρας, δίκαιον εἶχε νὰ εἶπη περὶ Ἰ-
μῶνι: Πρὸς ἀπόλειάν τε καὶ πρὸς σω-
τηρίαν πολλῶν τὸ σεπτὸν τοῦτο και-
δίον ἐγεννήθη.

Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν
τῷ ναῷ σήμερον τῆς νέας αὐτοῦ βασι-
λείας καταρξάμενος, δὲν εἶναι τοῦ νό-
μου τούτου ἐξηρημένος. Καίτοι ἀλη-

θῶς τὰ παραδείγματα, τὰ θαύματα αὐτοῦ καὶ ἡ διδασκαλία, ἅτινα ἔμελλον νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν σωτηρίαν τῶν λογικῶν προβάτων τοῦ Ἰσραήλ, δὲν θὰ καθίσταντο ἀφορμὴ οὔτε πτώσεως οὔτε σκανδάλου ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς τῶν Ἰουδαίων, εἰ μὴ διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, ἧτις μᾶλλον ἀσυγγνώστους τοὺς ἀπεδείκνυεν· καὶ τὸ εὐαγγέλιον αὐτὸ ὅπως θὰ ἦναι ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀπολύτρωσις τῶν μὲν, ἔσται συνάμα ὁ κρημνισμὸς καὶ ἡ καταδίκη τῶν δέ.

Μακάριοι οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἰσχυροί, ἐὰν μόνῃ ἡ δεισιφροσύνη αὐτῶν, ὡς πρὸς τοὺς διεφθαρμένους ἀνθρώπους, ἦτο ἐπικρίσεως καὶ σκανδάλου ἀφορμὴ καὶ ἐὰν τὰ παραδείγματα αὐτῶν, καθὼς τὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατήντων ὁ σκόπελος καὶ ἡ καταδίκη τῆς κακίας, ἐπὶ πλέον ἀσυγχώρητον καθιστῶντα αὐτήν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπέβαινον στήριγμα καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς.

Οὕτως, ἀδελφοί μου, καὶ Ὑμεῖς, ὡς ἡ Πρόνοια ἀνύψωσεν ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, καὶ πρὸ πάντων Ὑμεῖς, Μεγαλειότατε, Ὑμεῖς, ὡς ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, ἡ προστατεύουσα ταύτην τὴν Μοναρχίαν, ἀνήγαγέ πως ἐκ μέσων τῶν ἐρείπιων καὶ τῶν συντριμμάτων τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ὅπως θέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν, Ὑμεῖς ὅτινες ἀνελάμψατε, ὡς οἱ πολυτίμοι σπινθήρ, α ἔν σκότει καὶ σκια θανάτου ἢ, ὅπου πᾶσα ἡ σεβαστὴ Ὑμῶν γενεὰ εἶχεν ἐκλείψει, καὶ Ὑ-

μεῖς αὐτοὶ ὀλίγου δεῖν ἀπεσβέννυσθε· ναί, Μεγαλειότατε, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἰδοὺ τὸ μέλλον, ὅπερ ὁ Θεὸς ἠτοίμασεν Ὑμῖν: Ὑπάρχετε πρὸς τε ἀπώλειαν καὶ πρὸς σωτηρίαν πολλῶν, α εἰς πτωσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ. »

Τὰ παραδείγματα τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἰσχυρῶν περιστρέφονται ἐντὸς τοῦ ἀναποδράστου τούτου διλήμματος· οὔτε νὰ ἀπολεσθῶσιν οὔτε νὰ σωθῶσιν ὀλόμονοι δύναντα· ἀλήθεια κεφαλαϊώδης, ἧτις καὶ ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας ταύτης.

Μεγαλειότατε, ὡς ἡ πρώτη κλίσις τῶν λαῶν εἶναι τὸ νὰ μιμῶνται τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὸ πρῶτον καθήκον τῶν βασιλέων εἶναι τὸ νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς λαοὺς παραδείγματα θεάρεστα· οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων φαίνονται ὡσεὶ ἐγεννήθησαν μόνον δι' ἑαυτοῦς· ἀφανεῖς εἶναι αἱ τε κακαίαι καὶ αἱ ἀρεταὶ αὐτῶν, ὅπως καὶ τὸ εἰμαρμένον τῶν τῷ ὄχλῳ συμμεμιγμένων, εἴτε καταπίπτουσιν εἴτε ἀκλόνητοι διαμένουσιν, ὁμοίως ἄγνωστοι εἰς τὸ δημόσιον διατελοῦσιν· ἦτε ἀπώλεια καὶ ἡ σωτηρία τῶν περὶ ὀρίζεται εἰς τὸ ἄτομον αὐτῶν καὶ τούλαχιστον καὶ ἂν τὸ παράδειγμα τῶν ἐκπέση καὶ παρεκλίνη ποτὲ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιβάλλει καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὴν κακίαν.

Τούναντίον, οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ με-

γάλοι μόνον ὅτι διὰ τοὺς ἄλλους ἐγεννήθησαν φαίνονται. Αὐτὸς ὁ βαθμὸς, καθ' ὃν παρουσιάζονται πρὸς τῆς θεᾶς τοῦ κόσμου, προθέτει αὐτοὺς καὶ ὡς ὑποδείγματα· τὰ ἦθη αὐτῶν μορφώνουσιν ἐν τῷ ἅμα τὰ δημόσια ἦθη· ὑποθέτων, ὅτι οἱ ἄξιοι τοῦ σεβασμοῦ τοῦ δὲν εἶναι ἀνάξιοι τῆς ἀπομιμήσεως αὐτοῦ, οὐδένα ἄλλον ποτὲ νόμον ἔχει ὁ λαὸς ἢ τὴν ἀναστροφὴν τῶν ἡγουμένων αὐτοῦ· ὁ βίος τούτων ἀναπαράγεται, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ δημοσίου· καὶ ἐὰν ποτε τὰ ἐλαττώματά των τυγχάνωσιν ἐπικριτῶν, καὶ οὗτοι συνήθως ἐξ αὐτῶν τῶν μιμουμένων, αὐτοὺς εἶναι.

Τοιοῦτῃ τῷ τρόπῳ αὐτὸ τὸ μεγαλεῖον, ὅπερ ὑποθάλλει τὰ πάθη, καταδαμάζει καὶ καταθλίβει αὐτά· καί, ὡς εἶπέ τις τῶν ἀρχαίων, ὅσῳ περισσότερο ἡ ἀνύψωσις φαίνεται παρέχουσα ἡμῖν ἄδειαν, ὡς ἐκ τῆς ἐξουσίας, τόσῳ μᾶλλον ἀφαιρεῖ ἡμῶν ταύτην διὰ τὴν κοσμιότητα.

Ἄλλὰ πόθεν προέρχονται αἱ ἄφευκτοι αὐταὶ συνέπειαι, ἅς τὰ παραδείγματα τῶν μεγάλων ἐπιφέρουσιν πάντοτε εἰς τοὺς λαοὺς; τὸ μὲν ἐπὶ τοῖς λαοῖς ἐκ τῆς ματαιότητος καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀρέσκειν, τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν, ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς αἰδιότητος τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν.

Εἶπον τὴν ματαιότητα ἐκ τοῦ μέρους τῶν λαῶν. Ναί, ἀδελφοί μου, ὁ κόσμος,

ἔσται ἀνερμήνευτος, περιήψεν ἐν παντὶ καιρῷ αἴσχος ὁμοίως καὶ εἰς τὴν κακίαν καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν· καταγελᾶ τοῦ δικαίου· τιτρώσκει μετὰ μυρίων βελῶν τὸν ἀκλόαστον· τὰ τε πάθη καὶ τὰ ὄσια ἔργα τὴν αὐτὴν ὕλην παρέχονται εἰς τὸν περίγελων καὶ τὰς ἐπικρίσεις του, καὶ κατ' ἀλλόκοτόν τινα χαρακτηῖρα, ὃν μόναι αἱ ἰδιοτροπίαι του ἠμποροῦσι νὰ ἐξηγήσωσιν, εὑρε τὸ μυστήριον τοῦ νὰ ἀποδεικνῆ ταύτοχρόνως καὶ τὴν κακίαν ἀξιοπεριφρόνητον καὶ τὴν ἀρετὴν γελοίαν. Ἄλλα μὲν τὰ παραδείγματα τῆς φαυλότητος τῶν μεγάλων εἰηγούμενα τὴν κακίαν, συγκαλύπτουσιν αὐτῆς τὸ αἴσχος καὶ τὴν δυσμορφίαν καὶ ἀφαιροῦσιν ὅτι ἐν αὐτῇ ἀξιοκαταφρόνητον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κοινοῦ ἐνυπάρχει· τὰ δὲ ἐλαττώματα αὐτῶν ἀποβαίνουσιν ἐν τῷ ἅμα παρὰ τοῖς ἄλλοις νέαι τίτλοι τιμῆς, καὶ ἡ κενοδοξία μόνῃ δύναται νὰ τοῖς ἐφελκῆ μιμητάς.

Τὸ ἡμέτερον ἔθνος πρὸ πάντων, ἦτοι περισσότερο ματτεόφρον καὶ κοῦφον ὃν, ὡς τινες αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, ἦ, ἵνα μετὰ μείζονος εὐθύτητος καὶ εὐλαθείας ἐφρασθῶμεν, μᾶλλον προσηλούμενον εἰς τοὺς αὐθέντας του καὶ μεγαλῆτερον σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τρέφων, ὅσῳ θεωρεῖ τὸ νάντιγράφη τὰ ἦθη τούτων, ὅπως καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ αὐτοὺς καθήκον· κολακευόμεθα ὑπὸ τῆς παρομοιώσεως, ἧτις συνδιαλλάττουσα ἡμᾶς μετὰ τὴν διαγωγὴν των, φαίνεται ἀνάγουςά πως

ἡμᾶς εἰς τὸ ὕψος αὐτῶν· τὸ πᾶν εἶναι ἀξιότιμον κατὰ τὰ μεγάλα παραδείγματα καὶ πολλάκις ἢ ἐπίδειξις μόνη ῥίπτει ἡμᾶς εἰς ὑπερβολὰς, τὸς ὁποίας ἢ (φυσικῆ) κλίσις ἀπαναίνεται. Ἡ πόλις θὰ ἐθεώρει ὅτι ἐξεφυλίσθη, τὰ ἦθη τῆς αὐτῆς μὴ ἀντιγράφουσα, ὁ ἀφανῆς πολίτης, τὴν ἀκολασίαν τῶν ἰσχυρῶν ἀπομιμούμενος, νομίζει ὅτι ἀποτυπώνει ἐπὶ τῶν ὄρμῶν του τὴν σφραγίδα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐγενείας· καὶ ἡ μεταιοφροσύνη καὶ μόνη διαιωνίζει τὴν παραλυσίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις αἱ αἰσθήσεις αὐταὶ πέραντα ἀποκάμνουσιν.

Ἄλλὰ, Μεγαλειότατε, ἀρ' ἐτέρου τὸ πᾶν τὴν οἰκίαν θέσιν ἀναλαμβάνει ἐν Κράτει, ὅπου οἱ μεγιστᾶνες καὶ πρὸ πάντων ὁ ἡγεμὼν λατρεύουσι τὸν Κύριον. Ἡ εὐσέβεια τιμᾶται, ἅμα ἀρχοντικὰ παραδείγματα ὑπὲρ ἑαυτῆς κτωμένη· οἱ εὐθεῖς δὲν φοβοῦνται πλέον τὸν γέλωτα, ὃν ὁ κόσμος ἐπιρρίπτει κατὰ τῆς ἀρετῆς καὶ ὅστις εἶναι ὁ σκόπελος τοσοῦτων ἀσθενῶν ψυχῶν. Τότε φοβοῦνται τὸν Θεὸν χωρὶς νὰ δυσωπῶνται ὑπὸ ἀνθρώπων, ἢ ἀρετὴ δὲν ἀπομένει πλέον ξένη εἰς τὴν αὐτῆν, ἢ ἀκολασία αὐτὴ δὲν βαδίζει πλέον ἐκεῖ ἐπηρμένη τῇ κεφαλῇ, ἀναγκάζεται ἢ νὰ κρυβῆ ἢ νὰ καλυφθῆ ὑπὸ τὰ προσχήματα τῆς σωφροσύνης· ἢ αὐταρέσκεια δὲν παρουσιάζεται πλέον δημόσιον κύρος περιβεβλημένη, καὶ ἂν τίποτε δὲν

χάνη μολοντοῦτο ἢ κακία, ἀλλὰ τὸ σκάνδαλον τοῦλάχιστον ἐλαττοῦται. Ἐν λόγῳ, τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα εἰσάγονται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν· ἀποβαίνουσι χρηστοθήμια, ἢν αὐτὸς ὁ κόσμος μᾶς ἐπιβάλλει· καὶ δύναται μὲν ἢ λατρεία εἰσέτι νὰ περιφρονῆται ἐν τῷ κρυπτῷ ὑπὸ τῆς ἀσεβείας, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐκδικεῖται διὰ τῆς πανόητου μεγαλοπρεπειᾶς καὶ σεμνότητος. Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ἡμπορεῖ ἀκόμη νὰ φανῶσι πρὸς τοὺς ποσὶ τῶν θυσιαστηρίων του ἀμαρτωλοὶ τε καὶ ἄπιστοι, ἀλλὰ δὲν βλέπομεν πλέον βεβηλωτάς· ὁ ζῆλος τοῦ Ἑμετέρου σεβαστοῦ προπάππου εἶχε δι' αὐστηρῶν νόμων τιμωρήσει⁶ πολλάκις καὶ πάντοτε στιγματίσει διὰ τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῆς δυσμενείας⁷ του τοῦτο τὸ σκάνδαλον ἐν τῷ βασιλείῳ του. Δυνατὸν νὰ εὐρίσκωνται ἀκόμη ἄνθρωποι διεφθαρμένοι ἀποποιοῦμενοι εἰς τὸν Θεὸν τὴν καρδίαν των, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐτόλμων καὶ τὰ σεβάσματά των νὰ ἀπαρνηθῶσιν εἰς αὐτόν. Καὶ συνελόντι εἰπεῖν, δυνατὸν εἰσέτι νὰ ὑπάρχη τις ἀρεσκόμενος νὰ χαθῆ, τοῦλάχιστον ὅμως οὐδεὶς θὰ ὑπάρξῃ αἰσχυνόμενος νὰ σωθῆ.

Ὅθεν, ὅταν τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων εἰς οὐδὲν ἄλλο ὑπηρετήσῃ ἢ διὰ νὰ παρέχῃ κῦρος εἰς τὴν ἀρετὴν, διὰ νὰ καθιστᾷ αὐτὴν σεβαστὴν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ νὰ φαιρέσῃ αὐτῆς τὸν εὐσεβῆ καὶ ἀλόγιστον γέλωτα, μεθ' οὗ ἔ

κόσμος τὴν περιέπει, νὰ προασπίσῃ τοὺς ἐναρέτους κατὰ τοῦ πειρασμοῦ τῶν σαρκασμῶν καὶ τῶν ἐπικρίσεων, νὰ διατρέψῃ, ὅτι δὲν εἶναι ἐντροπὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ θεραπεύῃ τὸν Θεόν, τὸν γεννήσαντα καὶ διατηροῦντα αὐτόν, ὅτι ἢ λατρεία, ἢν εἰς ἐκεῖνον ἀπονέμει, εἶναι τὸ ἐνδοξότερον καὶ τιμιώτερον καθήκον τοῦ πλάσματός Του, καὶ ὁ τίτλος τοῦ δούλου τοῦ Ἑψίστου εἶναι μυριάκις ἀνώτερος καὶ πραγματικώτερος ἢ πάντες οἱ κενοὶ καὶ πομπώδεις τίτλοι, αἵτινες περιστοιχοῦσι τὸ διάδημα τῶν βασιλέων. Ὅποια τιμὴ εἰς τὴν θρησκείαν καὶ ὅποια δαψίλεια εὐλογιῶν εἰς τὸ κράτος, ὅταν τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχόντων οὐδὲν ἄλλο ἢ τοιοῦτον παράγῃ καρπόν,

Μεγαλειότατε, εὐδαίμων εἶναι ὁ λαός, ὅστις τὰ ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸν παραδείγματα εὐρίσκει εἰς τοὺς ἀρχοντάς του, ὅστις δύναται νὰ μιμητῆται τοὺς ὁποίους εἶναι ὑπόχρεως καὶ νὰ σέβηται, ὅστις ἐν ταῖς παραδείγμασιν αὐτῶν μαθαίνει καὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τοὺς νόμους των, καὶ ὅστις δὲν ἀναγκάζεται, νὰ ἀποστρέψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει σεβασμόν!

Ὅταν δὲ τὰ παραδείγματα τῶν μεγάλων ἀπομίμησιν ἐσφεί βεβαίαν οὐχὶ εἰς μόνην τὴν μεταιοφροσύνην τῶν λαῶν εὐρίσκωσι, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἢ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν εἰς αὐτοὺς παρέχονται τοσοῦτους μιμητὰς τῶν πράξεων

των, ὅσους καὶ τὸ ἀξιώμα των ἐπισύρει τῆς εὐνοίας αὐτῶν μνηστῆρας.

Ὁ νεαρὸς βασιλεὺς Ῥοβοᾶμ λησμονεῖ τὰς συμβουλὰς πατρὸς, ὅστις ἐγένετο ὁ σοφώτερος τῶν βασιλέων· νεολαία δὲ ἀνυπόληπτος παρευθὺς ἐκλήθη εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα καὶ καρποῦται τὴν εὐνοίαν του μιμουμένη τὰς ἀτασθαλίαις του.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΑΥΤΟΥ.

Α'. ΒΙΟΣ ΛΥΣΙΟΥ.

Λυσίας Κεφάλου, Συρακουσίου ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων, γεννηθεὶς ἔτει π. Χ. 459 ἦν Ἀθηναῖος, μέτοικος ὅμως, οὐχὶ δὲ πολίτης· διότι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Σόλωνος πολίτης ἐθεωρεῖτο ὁ ἀπὸ γονέων ἀμφοτέρων Ἀθηναίων ἢ ὁ διὰ προτάσεως γινομένης παραδεκτῆς πολιτογραφούμενος· ἄλλως οἱ ἦτοι αὐτοὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν πόλιν ταύτην μετοικήσαντες ἢ ἐκ τοιοῦτων γεννηθέντες, καὶ ἂν ὁ ἔστρος τῶν γονέων Ἀθηναῖος ἔτυχε πολίτης, ἰδίαν τάξιν τὴν τῶν μετοίκων λεγομένην ἀπετέλουν, τῆς αὐτῆς μὲν, ὡς καὶ οἱ πολῖται, ἐλευθερίας ἀπολαύουσαν, ἀλλὰ τῆς νομοθετικῆς καὶ διοικητικῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ συμμετοχῆς ἀποκλειομένην.

Πεντεκεδεκαέτης τὴν ἡλικίαν, μεγάλῃς ἀποικίας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς

Θουρίους, τῆς Ἰταλίας πόλιν, ἀποσταλείσης, καὶ οὗτος μετὰ Πολεμάρχου, τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, ἐκεῖ ἀπελθὼν κατέλαβε τὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀπονεμηθέντα κληρον. Τότε δὲ ἐσπούδασε τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ διδασκάλου τοῦ σοφιστᾶς Τισίαν καὶ Νικίαν.

Μετὰ δὲ τὴν εἰς Σικελίαν ἐστρατείαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν καταστροφὴν, ὅτε οἱ ἐν τοῖς Θουρίοις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων φρονοῦντες ἀναθάρρησαντες ἐπέεζον τοὺς Ἀττικίζοντας, ὁ Λυσίας τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐφρόνει, καθεστῆκως πλέον τὴν ἡλικίαν, ἐπανέκαμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐνταῦθα κατ' ἀρχὰς ἰδιώτευσεν παρὰ τῆς οἰκογενείας, ἣτις ἐκείνητο ἐργαστήριον ἀσπίδων. Ταύτης δὲ ὁ τε ἀρχηγὸς Κεφάλος, ἀρχῆθεν ὑπὸ Περικλέους πεισθείς, ἵνα εἰς τὰς Ἀθήνας μετακίση, καὶ ἔτη τριάκοντα αὐτόθι διαβιώσας, καὶ τὰ ἄλλα μέλη οὕτω σωφρόνως καὶ δικαίως πάντοτε διήγαγον, ὥστε οὔτε αὐτοὶ πρὸς ἄλλους ἔπταισαν οὔτε παρ' ἐτέρων ἠδικήθησαν, καθὼς λέγει μὲν αὐτὸς ὁ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἐρατοσθένους λόγῳ, συνηγορεῖ δὲ πως καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ἰδίᾳ περὶ τοῦ Κεφάλου, ὡς γέροντος σεμνοτάτου καὶ σεβασμιωτάτου, μορτυρῶν. Τοσοῦτῳ δὲ θερμῶς τὴν δημοκρατίαν ἠγάπησαν, ὥστε πάσας μὲν τὰς νομιζομένας χο-

ρηγίας καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὸ κοινὸν ἐκτάκτους εἰσφοράς προθύμως ἐξετέλεσαν, οὐχὶ ὁ ὀλίγους καὶ αἰχμαλώτους Ἀθηναίους ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἰδίαις δαπάναις ἐλύτρωσαν. Δι' ὃ καὶ ὁ μεταξὺ τῶν μετοίκων ἔντιμος βαθμὸς τῶν ἰσοτελῶν ἀπενεμηθῆ αὐτοῖς, μεθ' ὅλον ὅτι ἀφ' ἐτέρου ἢ γνώμη, ὅπως πολιτογραφηθῆ ὁ Λυσίας, ἦν ὁ Θρασύβουλος ποτε ἐπρότεινεν, ἀπέτυχεν.

Ὁ δὲ Λυσίας καὶ ὅτε ἐξῆλθε τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ἐδίδασκεν ἡσύχως τὴν ῥητορικὴν κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐκ Σικελίας Σοφιστῶν. Καὶ οὕτως ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τινα χρόνον, ἕως οὗ μεταπολίτευσις τῶν Ἀθηνῶν ἔδωκεν ἰδιαιτέραν περίστασιν, ἣτις ἔλκη τῆς καρδίας τοῦ ῥήτορος βαθύτατα ἀναξέουσα ἐξεβίασεν αὐτοῦ ἀγανακτικῆς κεραιῶν, τὸν λόγον τὸν κατὰ τοῦ Ἐρατοσθένους.

Καταλυθείσης τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, κατέστησαν ἄρχοντες τῆς πόλεως τριάκοντα· τούτοις δὲ ἀνετέθη καὶ ἡ σύνταξις τῶν νόμων, καθ' οὓς ἔμελλεν, ἵνα διαρρυθμισθῆ τὸ νέον πολίτευμα. Ἀλλὰ τῆς μὲν ἐντολῆς ταύτης τὴν πραγματοποιοῦσιν ἀπ' ἀρχῆς πάντοτε ἀνέβαλλον· ἀπόλυτοι δὲ ἄρχοντες, ἵνα γείνωσι, βουλευόμενοι, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τὴν πρόφασιν, καθ' ἣν καὶ προηγουμένως ἤδη εἰργάσθησαν, *αὐτῶν τῶν ἀδικῶν καθάρων ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς*

λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι», κπὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τὴν καταδίωξιν παντὸς κατοίκου, οὕτινος ἢ ἐξόντως ἐχρησίμευεν αὐτοῖς πρὸς τὴν τοῦ σκοποῦ ἐπιτυχίαν, εἴτε διὰ τὴν περυσίαν αὐτοῦ, ἣν διήρπαζον, εἴτε διὰ τὴν παρὰ τῷ δήμῳ ἐπιβρόχην, ἣν συγκατέστρεφον. Τοιοῦτῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Κεφάλου ἐφορμήσαντες συνέλαβον ἀμφοτέρους, τὸν μὲν Λυσίαν ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, τὸν δὲ Πολέμαρχον καθ' ὁδόν.

Καθ' ὃ μὲν Λυσίας ἀπαγόμενος ἀκόμη διέφυγε καὶ ἐσώθη εἰς Μέγαρον, ὁπόθεν μετέπειτα πολλὰ χρήματα καταβαλὼν, συνεστρατεύσας δὲ καὶ αὐτὸς, ἐβοήθησε τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θρασύβουλου. Τὸν Πολέμαρχον ὁμοῦς ῥίψαντες εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐπότισαν κώνιον καὶ ἐθανάτωσαν. Περὶ πλέον δὲ διήρπασαν, ὅτι εὖρον, ἀνδράποδα περὶ τὰ εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ἀσπίδας περὶ τὰς ἑπτακοσίας, ἀργύριον, χρυσίον, χαλκόν, κόσμον, ἐπιπλα, ἱμάτια γυναικεῖα, ἐν γένει τόσῳ πολλὰ, ὅσα οὐδέποτε ἐφαντάζοντο, ἵνα ἀποκτήσωσι καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς χρυσοῦς ἐλικτήρας, οὓς εἰς τὰ ὄντα τῆς γυναικὸς τοῦ Πολεμάρχου εἶδον, ἀφῆρσαν λέγει, ὁ Λυσίας, φρίτων πρὸς τὴν ἀπληστον αἰσχροκέρδειαν αὐτῶν, ὧν περ καὶ ὀνομάζει τοὺς τὴν συμμορίαν ἐν τῇ σκηνῇ ἐκείνῃ τῆς ἀρπαγῆς καὶ τοῦ φόνου ἐκπροσωπήσαντας συναδέλφους· ἦσαν ὁ Ἐρατοσθένης, ὁ Μη-

λόβιος, ὁ Μνησιβειδῆς, ὁ Πείσων, ὁ Θεόγνις.

Οὗτος δὲ ὁ Ἐρατοσθένης, ὁ καὶ ἰδιοχείρως τὸν Πολεμάρχον ἀπαγαγὼν, ὑστερον, ὅτε ἡ μὲν τυραννία τῶν τριάκοντα ἐξέπεσεν, ἐπανῆλθε δὲ ἡ δημοκρατία, ἐπωφελοῦμενος ἐκ τῆς δοθείσης ἀμνηστίας, ἥσπερ ἡ ἀπόλαυσις παρείχεται καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῶν τριάκοντα, ἂν μηδενὸς ἐγκλήματος ἐνόησεν ἑαυτοὺς ἀπεδείκνυον, παρουσιάσθη πρὸς τοὺς ἀρμοδίους δικαστὰς, ὅπως ἀθωωθῆ. Κατ' ἐκεῖνο τοῦ χρόνου καὶ ὁ Λυσίας αὔθις κατῴκει ἐν τῇ πόλει· ἀλλ' ἐπίσης, ὡς καὶ πρότερον, ἔζη ἰδιωτικῶς διδάσκων τὴν ῥητορικὴν ἢ περὶ πλέον συγγραῶν ἐπὶ μισθῷ λόγους πρὸς χρεῖσιν ἄλλων, καθὼς τὸν κατὰ σιτοπωλῶν. Οὐδέποτε τέως πρὸς τὸ δημόσιον ἐνεφανίσθη. Ὅτε ὁμοῦς εἶδε τὴν θρασύτητα τοῦ Ἐρατοσθένους, πλήρης ἀγανακτικῆς παρέδραμεν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ κατηγόρησεν αὐτοῦ.

Ὁ λόγος λοιπὸν, ὃν τότε, καὶ πρῶτον τότε, ἐξεφώνησε καίτοι αὐτοσχέδιος, καὶ ἀνεπιτήδευτος, ἀκολουθήσας μόνῃς τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰς ἐκχύσεις, ὑπῆρξε τοσοῦτῳ λαμπρὸς, ὥστε καὶ ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ῥήτορος παρήγαγεν ἐντύπωσιν· ὡς ἐκ τῆς ὁποίας παραιτήσας ἀμέσως, ὃν ἕως τότε μετεχείριζε τρόπον τῶν ἐκ Σικελίας σοφιστῶν, διεχάραξε νέαν ὁδόν, ἣτις παραλληλῶς τοῦ Ἰσοκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος ἔ-

φῆκεν ἐποχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' Ἑλληνσι ῥητορικῆς.

Συνέγραψε δὲ πολλοὺς λόγους, ἐξ ὧν διεσώθησαν 35. Τούτων δὲ ἀρχαιότερος εἶναι ὁ κατὰ Ἐρατοσθένους. Ὡστε ἐκ τῶν προγενεστέρων λόγων οὐδένα ἔχομεν· δυνάμεθα ὁμῶς, ἵνα εἰκάσωμεν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς φιλοτεχνήσεως ἐκεῖνων ἐκ δύο τοῦλάχιστον νεωτέρων ἔργων, τοῦ Ἐπιταγίου καὶ τοῦ πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν, ὅπου διετήρησεν ὁ Λυσίας τὸν σοφιστικὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐθήρυσσε καὶ κατὰ τὴν προτέραν ἡλικίαν. Ἄλλως δὲ οἱ σωζόμενοι λόγοι τοῦ Λυσίου, ἀφ' οὗ ἀφαιρέσωμεν τὸν Ἐπιτάγιον, ἀνήκουσιν εἰς τὸ δικανικὸν γένος τῆς ῥητορικῆς, ὃ ἐστὶν ἀποθλέπουσι δικαστικὰς ὑποθέσεις. Καὶ εἰσὶν οὐχὶ μόνον ὑπὸ τεχνικὴν ἔποψιν πολῦτιμοι, ἀλλὰ καὶ διότι περιέχουσι τὴν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τριάκοντα ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐγκατεβίωσεν ὁ Λυσίας παρατείνας τὸν βίον μέχρι τοῦ 378 π. X:

Β' ΡΗΤΩΡ ΚΑΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗ· ΓΕΝΗ

ΤΑΥΤΗΣ· ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣ.

Ῥήτωρ ἐν γένει ὀνομάζεται ὁ περὶ τινος ὑποθέσεως ὁμιλῶν πρὸς ἕνα ἢ περισσοτέρους ἀνθρώπους, στοχαζόμενος καλῶς τὰς περιστάσεις καὶ λέγων ὅ,τι ἴδη χρειάζομενον καὶ ἀρμόζον καὶ κατὰ σειράν τε καὶ ἔκφρασιν καὶ παρά-

στασιν, ὅποια πρέπει, ἵνα ὁ ἀκροατὴς μὴ μόνον ἀρέσῃ, ἀλλὰ καὶ συναιεσθῆ ὅσον ἀνάγκη, εἰς τὰς ἐκφερομένας ἰδέας. — Ῥητορικὴ δὲ ἡ διδασκαλία τῶν κανόνων τῆς τέχνης τοῦ ῥήτορος.

Ταύτης κυριώτερα γένη τρία: τὸ ἐπιδεικτικόν, τὸ συμβουλευτικόν, καὶ τὸ δικανικόν. Τὸ πρῶτον γένος περιλαμβάνει τοὺς λόγους, ἐν οἷς οἱ ῥήτορες καταγίνονται εἰς ἐπαίνους· τὸ δεῦτερον περικλείει τοὺς λόγους, ἐν οἷς ἀναπτύσσει συμβουλὰς καὶ γνώμας· εἰς δὲ τὸ τρίτον γένος ὑπάγονται ἐκεῖνοι, δι' ὧν προσπαθοῦσιν, ἵνα κερδίσωσι κρισολογίας.

Καθεὸς δὲ λόγου ἢ μὲν ἀρχή, ἔνθα ὁ ῥήτωρ προπαρασκευάζει τοὺς ἀκροατὰς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καλεῖται προοίμιον· τὸ δὲ τέλος ὅπου ἢ καὶ ἐπαναλαμβάνει συντόμως τὰ οὐσιωδέστερα τῶν ὅσα εἶπε κατὰ τοὺς διαφόρους σκοποὺς αὐτοῦ ἢ ὅπως ἴσως ἄλλως καταντᾶ εἰς τὸ συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον θέλει, ὀνομάζεται ἐπίλογος.

(ἀκολουθεῖ.)

Ο ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΟΣ ΤΗΣ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος).

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ Σπάρης ἐφαίνετο ἐκτὸς παντὸς κινδύνου, ὡς οὐδεμιᾶς κατ' αὐτοῦ ἀπο-

δείξεως ὑπαρχούσης, δυστυχῶς ὁμῶς αἱ περιστάσεις οὕτως εἶχον διατεθῆ, ὥστε πολλὰ τὰ ἐνοχοποιούντα αὐτὸν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ ὁ τῆς Τραπέζης δικηγόρος, οὐτινος ἡ κατηγορία ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν ἐξῆς διδομένων: Ὁ Σπάρης ἐτιμᾶτο παρὰ τῶν γειτόνων καὶ παρ' ἄλλων διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἀγαθότητα αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον πολὺ πιθανὸν νὰ τῷ ἐχρησίμευσεν, ὡς ἐνδυμα, ὅφ' ἔκρυψε τὰ κακὰ σχέδιά του. Διατί κατὰ τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐνῶ τοσοῦτον ἐφημίσθη, ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἀσήμε καταστάσει του; Διατί νὰ περιφρονῇ τὴν πρόδον, ἐνῶ μάλιστα ἦτο καὶ εἶναι πτωχός; Πρὸς τί μετεχειρίσθη τὴν ἱκανότητά του; Ποῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν του; Διατί νὰ διατελῇ πτωχός; Ὡστε ὁ βίος καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ μυστηριώδεις; Διατί δὲν δημοσιεύει τὰ ἀνακαλύψεις αὐτοῦ; Παράδοξα ὄργανα εὐρεθέντα ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ καὶ τὰ ὅποια οἱ συντεχνῖται αὐτοῦ δὲν ἐννοοῦσι, πρὸς τί ἐχρησίμευσεν; — (Σύντομος περιγραφή τῆς παρὰ τῷ Στρούττμαν σκηνῆς:

Κατὰ τὴν γνώμην ἐνὸς τῶν καλλίστων κλειθροποιῶν μόνος ὁ Σπάρης ἠδύνατο νὰ ἀνοίξῃ τὸ κιβώτιον. Κινδυνῶδες καὶ ὀλέθριον πλεονέκτημα! Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἦτο τίμιος, δὲν ἐδελέασθη ἐπὶ τῇ θέᾳ τοσοῦτου χρυσοῦ; Δὲν εἶναι δυνατόν, ἀνεπαίσθητος ὁ νοῦς του νὰ ἐκαρφώθῃ ἐκεῖ; Πρᾶγμα, τὸ ὁ-

ποῖον πολλάκις συμβαίνει, ὡς τὰ δικαστικὰ χρονικὰ μαρτυροῦσιν. — Οὐδὲν σημαίνει, ὅτι δὲν εὐρέθησαν χρήματα καὶ ἄλλα σημεῖα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κατηγορουμένου. Τοῦτο δεικνύει τὴν σύνεσίν του, ὅτι ἔλαβε καλῶς τὰ μέτρα του. Ἐπρεπε μάλιστα νὰ καταδιωχθῇ καὶ ὁ υἱός, οὗ ἡ διαγωγή καὶ πρὸς τὸν Κ. Στρούττμαν καὶ πρὸς τὸν ἀξίότιμ. διευθυντὴν τῆς Τραπέζης, τοσοῦτον ἀντίθετος πρὸς τὴν φαινομένην ἠθικότητα καὶ πρᾶότητα τοῦ πατρός, δὲν εἶναι καλὸν σημεῖον. — Ἐνεκα τῶν περιστάσεων δυστυχῶς καὶ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἔχομεν ἄλλην προφανῆ ἀπόδειξιν, εἰμὴ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἐνόχου· καταδικάσατε αὐτὸν καὶ θέλετε ἰδεῖ, ὅτι τότε πλέον μὴ ἔχων λόγον νὰ ἐπιμένῃ ἀρνούμενος, θέλει ὁμολογήσει).

Τοιαῦτα μὲν λοιπὸν μετὰ πολλῆς εὐφραδείας εἰπὼν ὁ δικηγόρος τῆς Τραπέζης ἐκάθισεν· οἱ δὲ δικασταί, καίπερ λίαν ἐπιρρεασθέντες ἐκ τῆς εὐφραδείας καὶ τῶν πειστικωτάτων ἐπιχειρημάτων καὶ ὑποψιῶν τοῦ ῥήτορος, δὲν ἠδυνήθησαν ὁμῶς νὰ καταδικάσωσι τὸν κατηγορούμενον, ἅτε στερούμενοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὠμολόγησεν, προφανῶν ἀποδείξεων περὶ τῆς ἐνοχῆς. Ἄλλ' ἂν ὁ λόγος τοῦ δικηγόρου δὲν ἠδυνήθη νὰ δελεάσῃ τὴν μεγάλην πείραν τῶν δικαστῶν, τοσοῦτον ἐπερρέασε τὸ εὐπιστον καὶ ἄπειρον πολυπληθὲς ἀκροατήριον, ὥσ-

τε ὁ δυστυχῆς Σπάρης, καὶ περ ἄθωωθεις, ἀπώλεσε πλέον διὰ παντός τὴν παρὰ τοῖς συμπολίταις ὑπόληψίν του καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς γείτοσιν, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον ἀπώλεσε καὶ τὴν πελατίαν του· καὶ ἐνῶ πρότερον μόλις ἐπάρκει μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τῶν, ἤδη οὐδὲ τοῦτο κατάρθουν καὶ ἐπομένως ὑπέφερον.

Ἐν τῷ αὐτῷ λοιπὸν καταστάσει εὐρεθεῖσα ἡ ἀναξιοπαθοῦσα ἐκείνη οἰκογένεια καὶ βλέπουσα, ὅτι οὔτε ἀνέτως ἀλλ' οὐδ' ἐντιμῶς ἠδύνατο νὰ ζῆ ἐν Φιλαδελφείᾳ, ἀπεφάσισε νὰ καταδικάσῃ ἑαυτὴν εἰς ἐξορίαν καὶ δὴ δύο μῆνας μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβιβάσθη ἀπευνομένη πρὸς Νερριστόν.

Ἀπολέσας λοιπὸν καὶ γνωστοὺς καὶ φίλους καὶ οἰκείους ὁ Σπάρης μετὰ τὴν ἐν τῇ πόλει τῆς Νερριστοῦ ἀποκατάστασίν του ἐγκατέλιπε πάντα τὰ ἐφουρεθέντα σχέδιά του καὶ εἰς τὴν τέχνην του περιορισθεὶς ἐφρόντιζε πῶς νὰ κερδίξῃ περισσότερα χρήματα, ὅπως κληροδοτήσῃ αὐτὰ κατὰ τὸν θάνατόν του πρὸς τὴν ἄνευ οὐδεμίας προστασίας οἰκογένειάν του· εὐτυχῶς δὲ οὐ μόνον ἐντός ὀλίγου ἤρχισε νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἀγάπην τῶν νέων γειτόνων του, ὡς πάντοτε ἦτο εὐκολὸν εἰς τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην οἰκογένειαν, ἀλλὰ καὶ πολυάριθμον πελατίαν ἀπέκτησε, δι' ἧς τὰ κέρδη αὐτοῦ ὑπερέβησαν καὶ αὐτὰ τὰ τῆς ἀρίστης ἐν Φιλαδελφείᾳ οἰκοοικονομικῆς ἐκο-

χῆς του. Ἀλλὰ κακὸς δαίμων ἐπεδίωκε τὴν δυστυχῆ ἐκείνην οἰκογένειαν! Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐμπαρὸς τις ἐκ Φιλαδελφείας διερχόμενος παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Σπάρη καὶ ἰδὼν ἀνεγνώρισεν αὐτόν, λίαν δὲ προθύμως καὶ ὄχι βεβαίως ὅπως ὠφελήσῃ τοὺς τῆς Νερριστοῦ κατοίκους ἀλλ' ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν κακίαν του διέδωκεν ἐν μεγάλῃ λεπτομερείᾳ ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ· ἦτο δὲ βεβαίως ἐπόμενον χειρίστην ἐντύπων νὰ κάμωσι τοιαῦται διηγήσεις παρὰ τῷ ἀγαθῷ ἐκείνῳ λαῷ καὶ νὰ ἀπολέσῃ πάλιν ἡ οἰκογένεια Σπάρη τὴν ἄρτι ἀποκτηθεῖσαν ὀλίγην ὑπόληψίν της.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δυστυχῶς καὶ εἰς δευτέραν καὶ εἰς τρίτην πόλιν τάχιον ἢ θράδιον ἡ οἰκογένεια Σπάρη ἀνεγνωρίζετο καὶ δὲν ὑπέφερε νὰ ζῆ ὑποβλεπομένη, ἐπὶ τέλους ἀποφασίζει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς, ἔνθα ἠδύνατο βεβαίως νὰ ζῆ ἀγνώριστος. Εἶχον ἤδη βαδίσει ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας· ἀλλὰ τὴν τετάρτην, ὅτε καθίσαντες ὑποσυκομορέαν ἀνεπαύοντο καὶ ἀνελάμβανον νέας δυνάμεις διὰ τὴν ὁδοπορίαν, ὁ Ἰωάννης ἀνεγίνωσκεν ἐφημερίδα, τὴν ὁποίαν εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον (καὶ παρατήρησον τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀναπτύξεως,) εἶχεν ἀγοράσει.

— Ὁ κλέπτης τῆς Τραπεζῆς εὐρέθη! ἔκραξεν αἴφνης. Ὁ δὲ πατὴρ λαθῶν μετὰ σπουδῆς τὸ φύλλον ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον

πάντων τὰ ἐπόμενα. Ἡ Φιλαδελφεία τῇ . . . Ὁ κλέπτης τῆς Τραπεζῆς ἀνεκαλήθη ἐπὶ τέλους, εἶναι δὲ αὐτὸς οὗτος ὁ τομίας. Ὁ διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς μεγάλως λυπεῖται διὰ τὴν πρὸς τὸν Σπάρην διαγωγὴν του καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι λίαν ἐπερρεάσθη ἐκ τῶν πολλῶν διαβεβαιώσεων καὶ τῶν παρακινήσεων γέροντός τινος ἐμπόρου Στρούττιαν. Ἄλλὰ τὸ κοινόν, οὐ τὴν γνώμην καὶ τὸ αἶσθημα τοῦλάχιστον κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην βεβαίως ἐκφράζομεν, ἐπιθυμεῖ ὅπως, ὁ διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς ζητήσῃ, ἀνακαλέσῃ καὶ ἐπανορθώσῃ τὰ πεπραγμένα, ἀποζημιῶν ἐντελῶς τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν ἐκείνην οἰκογένειαν ».

Εὐθύς ὡς ὁ πατὴρ ἐπέρανε τὸ χαρποῖον ἐκεῖνο ἄρθρον, ὁ Ἰωάννης, λοιπὸν ἐμπρὸς εἰς Φιλαδέλφειαν ἐκραύγασεν· αἱ δὲ δύο μικραὶ ἀδελφαὶ του, αἰτινες ἔνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας τῶν οὐδὲν ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε εἶχε γένει ἐννόου, ἀκούσασαι τὸ ὄνομα τῆς φίλης πατρίδος, ἦτις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γλυκίων μέλιτος καθίσταται. — Φιλαδέλφεια! Φιλαδέλφεια! ἐκραύγασαν ἐπίσης. Οἱ δὲ γονεῖς εἰς ταύτας τὰς χαρμωσύνας ἀναφωνήεις τῶν τέκνων τῶν ὑπέκοντες ἀποφασίζουσι τὴν ἐπάνοδον.

— Ἐνῶ δὲ ὁ φιλήσυχος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐνόμιζεν, ὅτι ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ πατρίδι του, ὅπως καὶ ἐξῆλθεν ἡμέρα, αἴφνης γνωσθεῖσης τῆς ἡμέρας τῆς ἀ-

φίξεώς του ἐξ ἐπιστολῆς, ἣν εἶχεν ἀποτείνει πρὸς τινὰ καπνοπώλην, ὅστις μόνος τῷ εἶχε μείνει πιστὸς φίλος, μέγα πλῆθος λαοῦ μετὰ πολλῶν ἐπισήμων ἐξέρχονται εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ διὰ πολλῶν ζητωκραυγῶν χαιρετήσαντες, ὀδηγοῦσιν ἐν τῇ πόλει πομπωδέστατα· ἐκεῖ δὲ ἐν μεγάλῳ συμποσίῳ παρασκευασθέντι ὑπὸ πλοῦσι γέροντος, ὅστις πολλάκις διετέλεσε καὶ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ἐτιμήθη μεγαλοπρεπέστατα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἀγαθὴ ἐκείνη οἰκογένεια καὶ διὰ πολλῶν μὲν ἄλλων τρόπων, ἰδίᾳ ὅμως διὰ λαμπρᾶς προπόσεως τοῦ ἐσιτάτορος, δι' ἧς ὁ σεβαστὸς ἐκεῖνος γέρον πολλοὺς εὐγενεῖς καὶ συγκινητικούς λόγους ἀπέτεινε πρὸς τὸν Σπάρην.

Μετὰ δὲ ταῦτα αἱ οἰκογένεια ὠδηγήθη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της εἰς τὴν ἀρχαίαν κατοικίαν, ὅπου αἱ γείτονες, ὅπως ἰκανοποιήσωσιν αὐτὴν διὰ τὴν προτέραν τῶν διαγωγὴν, περιεποιήθησαν αὐτὴν προθυμότητα. Καίτοι δὲ ὁ διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν γενομένων προσήνεγκε προθύμως ὠρισμένην σύνταξιν διὰ βίου πρὸς τὸν Σπάρην, αὐτὸς ταύτην μὲν δὲν ἐδέχθη, ἀποκτήσας ὅμως μεγάλην τιμὴν καὶ ὑπόληψιν παρὰ τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ, οὐ μόνον ἄφθονον εἶχε πάντοτε ἐργασίαν, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ ὀλόκληρον βιομηχανικὸν κατάστημα διοργάνωσεν, ἀλλ' ἀναλαβὼν καὶ τὰς προτέρας ἐρευρε-

τικὰς ἐργασίας του οὐκ ὀλίγον συνετέλε-
σεν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος του, εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας.

Οὐδὲν ἔκτοτε δυστύχημα διατάραξε
τὸν ἥσυχον βίον τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης
οἰκογενείας· ὁ δὲ ἐξαιρετός ἐκεῖνος ἀ-
νήρ πολλάκις καὶ διὰ δημοσίων ὑπουρ-
γημάτων περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του
τιμηθεὶς ἀθάνατον μνήμην παρὰ τοῖς
πατριώταις του ἀρῆκεν ἀποθνήσκων.

Ν. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Σπουδαστὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν Παρισίοις.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἐνῶ ἐκέρυττεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
ὁ ἐρημέριος Φ. ὁ καὶ παρὰ τῷ ὄχλῳ
χαίρων ὑπόληψιν ἀγίου, ἐπέπεσεν ἐ-
παύτου ὁ ὄχλος προσπαθῶν ἵνα χάριν
εὐλαθείας τῷ ἀφαιρέσει καὶ κερματίσει
τὸ βάσσον, ἀλλ' ὁ καλὸς ἱερεὺς λυπού-
μενος τὸ βάσσον του. « Μὴ! ἔκραξε,
διότι δὲν τὸ ἔχω εὐλογῆσει, ὅθεν πε-
ριμείνατε ὀλίγον, ἵνα εὐλογῆσω τοῦτον
τὸν μανδύαν, καὶ εἰπὼν ταῦτα ἠύλογη-
σε τὸν μανδύαν πλουσίου τινὸς πολίτου
ἵσταμένου παρ' αὐτῷ· τότε ὁ φανατι-
κὸς ὄχλος ἀντὶ τοῦ βάττου ἤρπασε τὸν
εὐλογηθέντα μανδύαν, καὶ κατακερμα-
τίσας αὐτὸν ἐλάμβανε τεμάχιον ὡσαν-
εὶ ἦτον ἱερόν τι λείψανον· ὁ δὲ ἱερεὺς

Φόβος δρᾷ τὴν εὐκαιρίαν ἀπεσῆρθη
δικαίως τὸ ἐκυτοῦ βάσσον.

* *

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Θέλει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος
Τέσσαρα ἀριθμὸς 4 βιβλία.

Πρῶτον. Μικρὰν Ἑλένην

Δεύτερον. Ἀριθμητικὴν

Τρίτον. Προσευχητάριον

Τέταρτον. Καλλιγραφικὴν

Ταῦτα θέλω ἐγὼ ὁ ἄνθρωπος· γρα-
φόμενα παρὰ τινος Διδασκάλου.

Ταῦτα τὰ βιβλία εὐρίσκονται εἰς τὸ
Σεμερτσιλάρπασιν ἢ εἰς τὸ Μεϊτάν

Ἄπου εὐρίσκονται

Βιβλιόπολοι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ
ἐπὶ τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι τοῦ
παρόντος φύλλου δημοσιευομένης κοινο-
ποιήσεως τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπό-
λεως.

— Συγχρόνως παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν-
ημέρους εἰδήσεων, αἵτινες ἐνδιαφέρουσι τὸ
δημόσιον, νὰ μεταδώσωσιν αὐτὰς ἐγκαί-
ρως εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἐϋξεινοῦ, ἥτις
στερεῖται προσωπικοῦ, ὅπως περισυλλέ-
ξη τὰς τοιαύτας εἰδήσεις αὐτῇ αὐτῇ
ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως.

— Μέλη τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς
Ἐμπορικῆς Λέσχης Ἀνατολῆς εἰς τὴν

νέαν αὐτῆς περιόδου ἐνεγράφησαν μέ-
χρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ ἐξήκοντα καὶ πέν-
τε· καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι ὁ ἀ-
ριθμὸς αὐτῶν θέλει εἰσέτι αὐξήσει.

Τὸ ἐσπέρας δὲ τῆς παρελθούσης Κυ-
ριακῆς (13 τούτου τοῦ μηνός) κατὰ
προηγουμένην κοινοποίησιν περὶ τὰ τριά-
κοντα μέλη τῆς Λέσχης ταύτης συν-
ελθόντα ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς προέ-
βησαν εἰς ἀρχαιρεσίας, καθ' ἃς ἀνεδεί-
χθησαν, πρόεδρος ὁ κ. Γ. Σειρηνόπουλος,
ταμίης ὁ κ. Γ. Κακουλίδης, γραμμα-
τεὺς ὁ κ. Π. Α. Εφραιμίδης, καὶ σύμ-
βουλοι οἱ κ. κ. Ἄντ. Φυλλίτζης, Σ. Β.
Περσείδης, Ἰ. Γ. Γιαννηκαπάνης καὶ Γ.
Π. Τζουλιᾶδης.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐξελέγη καὶ
τριμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς ἀναθεώρησιν
τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ κανονισμοῦ
τῆς Λέσχης· τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀ-
ποτελοῦσιν οἱ κ. κ. Σ. Β. Περσεί-
δης Σ. Α. Μελίδης καὶ Α. Ν. Ἰε-
ροκλῆς.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδρι-
άσεων τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου
Ξενοφῶντος τῆς ἡμετέρας πόλεως ὠρί-
σθησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτοῦ εἴ-
κοσι λίραι δι' ἐνοίκιον οἰκῆματος πρὸς
ἐγκατάστασίν του.

— Τὸ Ἐφορευτικὸν Συμβούλιον τῆς
Φιλοπάχου Ἀδελφότητος συνεδρίασαν
τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ (ἐσπέρας) ὑπὸ τὴν
προεδρείαν τοῦ Σ. Μητροπολίτου κατέ-
στησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῆς Ἐφορίας

καὶ τῶν Συμβούλων Γ. Χ' Ἐλευθεριάδου
καὶ Ἄνδρ. Τριανταφυλλίδου, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν ἀνέθηκε νὰ ἐγγράψῃ μέλη εἰς τὴν
Ἀδελφότητα καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὰς συν-
δραμὰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους· Συγχρόνως ἀ-
πεφασίσθη, 1) νὰ προσκληθῶσιν αἱ ἐνο-
ρίαι, ὅπως ἐλλέξωσιν ἐλάχιστην ἰδίαν ἐπι-
τροπὴν. ἔχουσαν ἀπ' ἐνός τὴν ἐπιττα-
σίαν τοῦ κλωτίου, τὸ ὅποιον ἐκθέτεται
εἰς πᾶσαν λειτουργίαν πρὸς συλλογὴν ἐ-
λεῶν, δυναμένην δὲ ἀπ' ἐφέρου καὶ
τὰς οἰκίας τῆς ἐνορίας νὰ περιέρχη-
ται ἐνίοτε μετὰ τοῦ ἐφημερίου διὰ νὰ
συνάξῃ ὁμοίως βοηθήματα· καὶ 2) τοὺς
ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Ἀντιπρο-
σώπων τῆς 1 Μαρτίου 1881 καθιερω-
θέντας δίσκους νὰ περιφέρωσιν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἐκάστης ἐνορίας ἀνά εἰς ὀρι-
σμένους σύμβουλος ἢ τοῦλάχιστον μέλος
τῆς Ἀδελφότητος.

Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἀνεδείχθησαν διὰ
τὴν ἐνορίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ κ. Γ. Χ' Ἐ-
λευθεριάδης, τῶν Ἐξωτείχων ὁ κ. Ι. Γ.
Γιαννικαπάνης, τῆς Ἰπαπαντῆς ὁ κ. Γ.
Σειρηνόπουλος, τοῦ ἀγ. Γεωργίου ὁ κ.
Χ' Π. Τζουλιᾶδης, τοῦ ἀγ. Γρηγορίου ὁ
κ. Α. Τριανταφυλλίδης, τῆς ἀγ. Μαρί-
νης ὁ κ. Β. Βελισσαρίδης, τῆς ἐν Δα-
φνοῦντι Παναγίας ὁ κ. Σ. Ε. Περσείδης,
τοῦ ἀγ. Ἰωάννου ὁ κ. Η. Κογκαλίδης
καὶ τῆς Θεοσκεπέστου ὁ κ. Ι. Πετρό-
πουλος. Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ πα-
ρευρεθεὶς καὶ ὁ ἀξιότιμος πρόξενος τῆς
Ἑλλάδος κ. Α. Παπαδόπουλος εὐηρε-
στήθη νὰ ἐγγραφῇ μέλος τῆς Ἀδελφότη-

τητος, προθυμούμενος να συμπράξη αὐτῇ, ὅση δύναμις, καὶ ὕλικός καὶ ἠθικῶς.

— Ἀντὶ τοῦ *Τραπεζουρτιακοῦ ἡμερολογίου* τοῦ ἔτους 1882, ὅπερ ὁ *Εὐξεινος Πόντος* ἀνήγγιλε διὰ τοῦ 9 φύλλου του, τῆ παρμονῆ τοῦ νέου ἔτους θέλει διανεμηθῆ εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἕτερον *Ἡμερολόγιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου*, τὸ ὁποῖον θὰ ἴηαι συντομώτερον τοῦ προηγούμενου, ἐπειδὴ δὲν ἔτυχε τοῦ ἀναγκαστικοῦ καιροῦ, ὅπως ἐργασθῆ δι' αὐτὸ περισσώτερον, οὐδὲ συνεργάτας ἔσχεν ὁ συντάκτης.

— Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἀρξάμεναι αἱ συνήθειαι τριμηναίαι ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Φροντιστηρίου καὶ τῶν κατωτέρων σχολείων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκάλων, ἔληξαν τὴν ἀκόλουθον τρίτην. Ἐπιφυλαττόμεθα, πληροφορηθέντες ὅθεν δεῖ, νὰ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον πρὸς τιμὴν τῶν τε διδασκόντων καὶ τῶν διδασκόμενων τὸν πνευματικὸν ἀιτητὸν, ὅστις ἐκ τῶν ἐξειάσεων τούτων ἀπεδείχθη, ὅτι ἐπέστρεψε τὴν ἐπιμέλειαν ἀμφοτέρων.

— Ναύτης Ἀλέξιος τοῦ Ῥωσικοῦ ἀτμοπλοίου *Τσερκάσκη*, ἠγκυροβολημένου ἐντὸς τοῦ λιμένος, τῇ 11 τοῦ Δεκεμβρίου τούτου, ὀλισθήσας ἔπεσεν ἐντὸς τῆς ἀποθήκης τοῦ πλοίου εἰς μέρος κενόν, κατὰ κεφαλῆς. Ὁ δυστυχῆς ἐξέπνευσε παραχρῆμα· καὶ ὁ νεκρὸς του μετηνήχθη αὐθημερόν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν, ὅθεν τῇ ἐπιούσῃ, ψαλλείσης τῆς νεκρικῆς του ἀκολουθίας, ἐ-

τάφη ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς Ἑλλ. Κοινοτήτος.

— Ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλοίου *Τσερκάσκη* εἰς τὸν προηγούμενον κατάπλου του, ἕτερος ναύτης ἀπὸ τοῦ ἴσου πετῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἔγεινε παρευθὺς ἄφαντος· καὶ εἰς μάτην ἀπέβησαν πλείτται ὅσαι ἀναζητήσεις του ἐγκλίρωσιν γενόμεναι. Μέχρι σήμερον οὐδὲ τοῦτοήϊούσθη, ἂν πούθενά ἐξέβρασεν αὐτὸν ἢ θάλασσα.

— Πρὸς ἀνασκευὴν καὶ συμπλήρωσιν ὧν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τοῦ ἀτμοπλοίου *Προβηγίας* τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν διαπορθμεύσεων, συνοψίζομεν ἐκ τῶν φύλλων τῆς 16, 17, καὶ 18 Δεκεμβρίου Ἐ. Ἐ. τοῦ Νεολόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα.

Ἦτο περίπου μεσημβρία, τῇ 16 ἡ Δεκεμβρίου. Ἡ *Προβηγία* ἔχουσα πληρῆς τὸ φορτίον παρελάμβανε τροφὰς καὶ γκιάνθηρας πρὸς ἀναχώρησιν, μὴ ἀνασπασσα ὁμῶς ἀλόμη τὴν ἄγκυράν, διότι καὶ χρηματοδέματα ἐπίσης καὶ ἐπιβάτας καὶ ἀποσκευὰς δὲν εἶχεν εἰσέτι παραλάβει. Τὸ Ῥωσικὸν ἀτμόπλοιο ἢ Ἀζοφικὴ τῆς γραμμῆς τῆς Συρίας καταπλεον ἐκείνη τῇ στιγμῇ παρεσύρθη ὑπὸ βιαίων ρευμάτων, καθ' ὧν ὑπῆρξεν ἀνωρελὸς νὰ ἀντιπαλεύσῃ. Δὲν εἶχεν ἐγκαίρως ρίψῃ ἢ ἄγκυρα, καὶ ἢ Ἀζοφικὴ ἐξακολουθήσασα νὰ παρασύρηται ἀκατασχέτως, προσέκρουσε κατὰ μέσης τῆς *Προβηγίας* καὶ ῥήγμα 4 μέ-

τρων βάθους καὶ 2 πλάτους πύραυτα ἐπενεχθὲν κατεβίβασε ταύτην εἰς τὸ βυθὸν ἐντὸς 26 λεπτῶν.

Εὐτυχῶς περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα ἀνθρώπους εὐρεθέντες, τότε ἐν τῷ πλαιῳ ἐσώθησαν πάντες· ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασαν νὰ σώωσιν ἐκ τῆς καταστροφῆς ταύτης καὶ τίποτε ἄλλο, πλὴν ὅτι οἱ ναῦται συναπτήγαγον τοὺς σῆκκους των, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μέρος τῶν ἐνδυμάτων μετὰ τιμαλφέστερα πράγματα των καὶ τὰ βιβλία τοῦ πλοίου.

Ἦδη δὲ ἐκ τοῦ βάθους 24 ὄργυιων, εἰς ὃ εὐρίσκεται τὸ μεγαλύτερον καὶ κελίτερον τῶν τῆς αὐτῆς εταιρίας πλοίων ἐκεῖνο, ἐπιφαίνεται μόνον ἡ ἄκρα τῶν ἰσθῶν. Κατεβίβασε δὲ μεθ' αὐτοῦ 41]2 ἑξατομμυρίων φράγκων ἀξίαν μόνον ἐμπορευμάτων, ἅτινα μετέφερον ἐκ τῆς Ὀδησοῦ, γεννήματα ἄλευρα καὶ ἔρια ὄντα, καὶ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δέρματα μεταξίης καὶ βάζβακος καὶ βαρέλια οἴνων.

Ἡ Ἀζοφικὴ δὲν ὑπέστη σπουδαίαν βλάβην· ἀνεχώρησε δὲ τῇ ἐπιούσῃ εἰς Ὀδησόν.

— Ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 7 Δεκεμβρίου τῆς αὐτῆς ἡμερῆδος ἀποσπώμεν καὶ τὰ ἐπόμενα, ἀναφερόμενα εἰς ὅσα καὶ ἐν προηγούμενοις φυλλαδίοις τοῦ *Εὐξείνου Πόντου* (ἀριθμ. 3 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἔτους) ἐδημοσιεύθησαν περὶ *Ι. Γ. Βλαβάκου*.

Ἦέποιθα διὰ χάριν ἀμεροληψίας θὰ δημοσιεύσῃτε τὴν παροῦσαν, ὡς ἀπαιτητὴν πρὸς τὴν ἐξ Ἀμισοῦ ἀλληλογραφίαν, τὴν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3,769 φύλλον τῆς παρελλήνιου ἡμῶν ἐφημερίδος καταχωρισθεῖσαν.

Εὐχαριστῶ τῷ ἐπιστελλῆντι, ἐφ' οἷς ὑπὲρ ἐμοῦ πλέκει ἐπαίνοις, οἷτινες ὁμῶς καὶ τι ὑπερβολῆς ἔχουσι, διότι σύνοιδα ἐμαυτῷ ἐλαχίστῳ τῶν *Μουσῶν* ὅτι θεράποντι. Ἄλλ' ὁ ἀγνωστὸς μοι οὗτος φίλος ἐξ εὐγενῶν πρὸς τοὺς ἀραξιοπαθοῦντας λογίους αἰσθημάτων ἐμέμφθη καὶ τοὺς συμπολίτας μου ἐξ ἐσφαλμένων πάντως πηγῶν ἀρροθείς· διότι παρὰ τούτοις, ὀλιγίστων ἐξαιρουμένων, δυσμενῶς μὲν διακειμένων μοι ἄλλ' οὐδὲν ἤτιον ἐκτιμώτων, ἀποχωρῆσης ἀπήλανον καὶ ἀπολαύω ὑπολήψεως, οἷτινες τὴν μικράν μου ἀναγνωρίζουσιν ἰκανότητα. Οὐκ ἀπελύθη λοιπὸν τῆς ἐν τῇ πατρίδι θέσεως, ἢ ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν κατεῖχον, ἀλλὰ παρετήθη, οὐ δυνάμενος γὰρ ἐνδώσω εἰς ἀξιώσεις τῆς ἐφορίας, ἐξερχομένης μὲν τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῆς, τὴν δ' ἐμὴν ἀξιοπρέπειαν προσβαλλούσας. ἢ δὲ ἀποχώρησίς μου φιλικώτατα ἐγένετο, *Παῖται* δ' αὐταὶ ἀποσιωπῶ ἐπόμενος τῷ λογίῳ αὐτῶν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» Ἐπειδὴ δ' οὕτως, ἀργοῦ μείναντος, ἐκνυθύνει τὸ μέλλον ἐμοῦ τε καὶ τῆς οὐκ ὀλιγομελοῦς οἰκογενείας

μον, ἀπεδέχθη τὴν ἐνταῦθα θέσιν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ἑταιρίας προταθεῖσάν μοι, οὐ μὰ Δία προσηλυτισθεῖς πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' ἀπρίξ τῶν πατρίων ἐχόμενος. Τί δὲ διαμαρτυρῆσαι καὶ ἑλληνι διδασκάλῳ; Μήτοι καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐκπαιδευτηρίοις, δημοσίοις τε καὶ ἰδιωτικοῖς, οὐ διδάσκουσι διαμαρτυρόμενοί τε καὶ καθολικοί; μήπως καὶ οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται ὡς προσηλυτισθέντες; Τίς δ' ἀγνοεῖ, ὅτι ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὰ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μέλη διάφορα τρεσοδοῦντα δόγματα οὐδεὶς τὰς τοῦ ἑτέρου θρησκευτικῆς δοξασίας ἐκηρεάζει· πολλῶν δὲ ἦντων οἱ ἐνταῦθ' Ἀμερικανοὶ συναδέλφοι τὰς ἐμάς.

Ὅτι δ' ὁ φίλος ἀνταποκριτῆς περι νέας μεθόδου λέγει, τοῦτο δὲν ἔχεται ἀληθείας περὶ μέσης παιδείας προκειμένου, εἰς ἣν οὐδεμία οὐδέπω μεταρρυθμίσις ἐγένετο· εἰ δὲ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλλίας ἐννοεῖ, μαθέτω ὅτι, εἶποτ' ἐγὼ κατηγορήθη, ἐπὶ νεοτερισμοῖς κατηγορήθη· διότι μεμνημένος ὑπὸ διδασκάλῳ τῷ ἀοιδίμῳ Δ. Μαυροφρύδῃ ὅπως οὖν τὰ τῆς νεοτέρας γλωσσολογίας μυστήρια, ἀποδιοπομποῦμαι ὅσα ἔωλα καὶ πλημμελῆ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν.

Ἐν Μαρσοβαρίῳ, τῇ 26 νοεμβρ. 1881

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

Ἕλληρ διδάσκαλος.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 2392.

Κατὰ συνέπειαν προσκυνητῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς ἐγκυκλίου ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1881 ὑπ' ἀριθ. πρωτοκ. 5074 καὶ διεκπ. 3118 περι δανείων τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν, κοινοποιεῖται πρὸς τὸ δημόσιον, ὅτι πᾶν δάνειον, διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς ἕαρος τῶν τοιούτων μονῶν συνομολογηθῆσόμενον εἰς τὸ ἐξῆς, χρειάζεται νὰ γίνῃ κατόπιν ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλως γενόμενον δάνειον θέλει ἀναγνωρισθῆ ὡς χρέος τῆς μονῆς, ἀλλὰ θὰ ἀφῆθῃ εἰς βᾶρος αὐτῶν ἀμέσως τῶν πατέρων ἢ ἡγουμένων, οἵτινες συνῆψαν αὐτό.

Ἐν Τραπεζοῦντι, 19 Δεκεμβρίου 1881

Ἐκ τῆς Ι. Μητροπόλεως.

Κατ' ἐντολήν

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) ΤΡ. Ι. ΣΙΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.